

a pocs mil.límetres del zero

Un relat de: [Sergi Elias Bandres](#)

estic al bar de la Biblioteca Vapor Badia a la terrassa, al Centre de Sabadell. sona una espècie de tipus jazz-electrònica que no fa gaire amb l'ambient. de fet, aquesta música no fa gaire amb cap ambient. no m'agrada gens. escolto obligatòriament. dues noies traspúen paranoies vocals sense sentit. perquè elles no tenen sentit. jo no tinc sentit. res, té sentit. entren per la porta gran de ferro tot de veuetes de nens i nenes que es desplacen i desapareixen per una altra banda que jo no sé. no miro, escric. absurdament, al compàs del dimoni. l'infern... . l'infern en va suat, de veritats, sí. sense sentit però viu. perquè és aquest planeta Terra, concretament, el que és un infern. no cal preguntar per què. els gelats poden ser dolços, la guerra cruenta. al mig no hi ha res. si jo ho visqués, llavors sí. trobaria en la vida dolça i en la guerra un sentit

sergi

8-7-'19